

MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :	
Source :	ข่าวสด	53232739	
Date :	๖-2 พ.ค. 2553		
Page :	๖	No :	

ต้นไม้ปรับอากาศ เลี้ยงปลาทำจัดขง

รศ.อาคม กาญจนประโชติ

โลกร้อนเป็นปัญหาใหญ่ของคนทั้งโลก และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งนำมาซึ่งความเสียหายมหาศาล

ไม่เท่านั้น ยังนำมาซึ่งโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ เพราะสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ชัดที่สุดก็คือฝุ่นที่แพร่พันธุ์รวดเร็วและมากขึ้น โดยเฉพาะในประเทศแถบเขตร้อนอย่างบ้านเรา

ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ.เชียงใหม่ มีโครงการนำสนใจที่สามารถบรรเทาปัญหาเหล่านี้ ได้รับการยกย่องให้เป็น “มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ” โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อนำมหาวิทยาลัยไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของนักศึกษาและบุคลากรอย่างยั่งยืน โดยยึดหลักสร้างจิตสำนึกเป็นสำคัญ

รศ.อาคม กาญจนประโชติ รองอธิการบดีฝ่าย

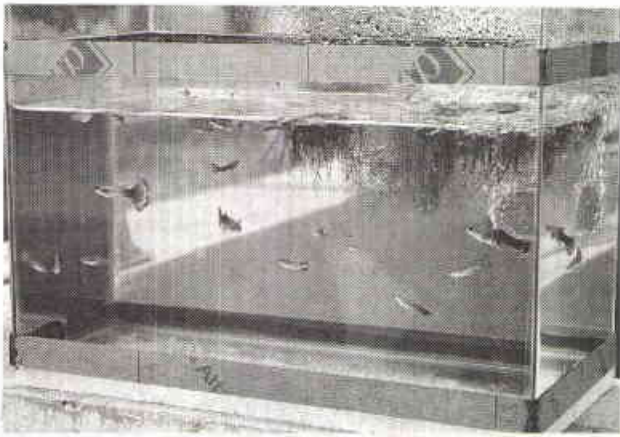

ไม้ประดับปรับอากาศ

พัฒนานักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กล่าวถึงที่มาของการเข้าร่วมมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพว่า ต้องการสร้างสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจให้แก่นักศึกษา ด้วยการเปลี่ยนแปลงในระดับพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม

โดยใช้ 2 โครงการหลักคือ การใช้ไม้ประดับปรับอากาศ ทำให้ห้องเรียนเย็นโดยไม่ต้องพึ่งเครื่องปรับอากาศ หรือแอร์ และโครงการเพาะปลากินขง กำจัดขงปลา ใช้ปลากำจัดลูกน้ำ ก่อนจะกลายเป็นขงตัวร้ายนำโรคภัยมาสู่คน

เริ่มที่โครงการไม้ประดับปรับอากาศ โดยอาจารย์วาสนา สุขกุล อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ อธิบายถึงโครงการนี้ว่า เป็นเหมือนห้องเรียนไร้มลพิษ โดยทางคณะเล็งเห็นถึงความตระหนักรู้ของนักศึกษา ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม และได้นำความรู้ทางวิชาการมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดกิจกรรม

ปลาหางนกยูง

ทางด้านวิชาการ

โครงการไม่ประดับปรับอากาศ เกิดจากความคิดที่ว่ามหาวิทยาลัยสร้างตึกใหม่ จึงเกิดกลิ่นฉุนของสีที่ทาใหม่ นักศึกษาจึงไปสืบค้นข้อมูลเพื่อหาวัสดุที่สามารถดูดกลิ่นสี กระทั่งได้ไปพบข้อมูลของนักวิจัยแห่งสถาบันวิจัยอวกาศของสหรัฐอเมริกา หรือนาซา ที่แนะนำถึงไม้ประดับ 50 ชนิด ที่มีความสามารถในการดูดไอพิษจากอากาศ

ไม่ว่าจะเป็น วาสนาอธิษฐาน มรกตแดง สวน้อยประแป้ง แววมยุรา หมากพลอง เดหลี เยอบีร่า บอสตันเฟิร์น เศรษฐีเรือนใน ยางอินเดีย พุดด่าง เป็นต้น แต่ละชนิดมีคุณสมบัติพิเศษแตกต่างกันออกไป

“ต้นไม้เหล่านี้มีคุณสมบัติหลากหลาย หากเลือกถูกชนิดก็ช่วยลดมลพิษในอากาศลงได้ นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลายและสบายใจ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งเครื่องปรับอากาศใดๆ ทั้งสิ้น” อาจารย์वासนา กล่าว

ส่วนโครงการปลากินยุง มาจากแนวคิดของนักศึกษาที่ไม่ต้องการให้ยุงแพร่พันธุ์ และเป็นพาหะของโรคภัยไข้เจ็บให้เล็ดลอดหรือมาลายื้อ

ดร.บัญชา ทองมี อาจารย์คณะเทคโนโลยี

อาจารย์वासนา สุขกุล

การประมงและทรัพยากรทางน้ำ กล่าวว่าเนื่องจากนักศึกษาร่วมกันคิดค้น และหากิจกรรมให้เหมาะกับสภาพปัญหาในพื้นที่ เพราะจากการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก อาจทำให้ถึงแก่ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ และประชาชนที่อาศัยอยู่รอบข้าง

ทางคณะเทคโนโลยีฯ และนักศึกษา จึงคิดหาวิธีที่เป็นมิตรต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ไม่สร้างมลพิษให้เกิดขึ้น จึงคิดค้นหาวิธีที่ไร้สารเคมี ซึ่งปลาหางนกยูงและปลากินยุงเป็นปลาน้ำขนาดเล็กที่กินอาหารทั้งพืชและสัตว์ รวมทั้งยังอดทนต่อสภาพออกซิเจนที่ต่ำ และสามารถแพร่ขยายพันธุ์ได้เร็ว เลี้ยงง่าย สามารถใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง เป็นวิธีควบคุมไม่ให้ใช้สารเคมีในการกำจัดยุง

บ่อเพาะพันธุ์ปลากินยุง

“ทางคณะจึงหันมาใส่ใจป้องกันโรคจากยุงและลดการแพร่ระบาดของยุง ด้วยการกำจัดลูกน้ำ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยลดโรคระบาดรวมทั้งประหยัลดงบประมาณทั้งในการกำจัดและรักษาผู้ติดเชื้อได้ นักศึกษาเป็นคนคิดค้นมาเสนอ และเป็นหนึ่งในโครงการสร้างเสริมสุขภาพ พร้อมทั้งเสนอต่อไปยัง รศ.อาคม เพื่อขอทุนสนับสนุนในการ

ดำเนินโครงการในเดือนมิถุนายนที่จะถึงนี้ เพื่อนำแจกจ่ายทั่วมหาวิทยาลัย”

ดร.บัญชา กล่าวต่อว่า ปลาหางนกยูงและปลากินยุง เป็นปลาที่เลี้ยงและแพร่พันธุ์ได้ง่าย เพราะปลาหางนกยูงและปลากินยุงจะตั้งท้องเพียงแค่ 1 เดือนเท่านั้น และยังออกลูกเป็นตัว ปลาหางนกยูงตัวเมียอายุได้เพียง 6-8 สัปดาห์ ก็สามารถตั้งท้องแล้ว

ส่วนปลาหางนกยูงตัวผู้ อายุได้ 3 เดือนก็สามารถผสมพันธุ์ได้ แต่ความแตกต่างของปลาทั้ง 2 ชนิดจะต่างกันตรงที่ปลาหางนกยูงจะกินลูกน้ำไม่เร็วเท่าที่ปลากินยุง ดูได้จากปลากินยุงพอตักลูกน้ำลงไปก็จะกินหมดเร็วมาก เพราะปลากินยุงเพศเมียจะกินลูกน้ำได้วันละหลายร้อยตัว

ดร.บัญชา ทองมี

“ปลาทั้ง 2 ชนิดจะแตกต่างจากปลาเงินปลาทอง เพราะปลาชนิดนี้ต้องกินอาหารเป็นเวลา แต่ปลาหางนกยูงกับปลากินยุงจะกินได้ตลอดเวลา ผลการทดสอบอ่างที่เลี้ยงปลาหางนกยูงยังมียุงบินขึ้นจากอ่าง แต่ปลากินยุงไม่มียุงเลย” ดร.บัญชา กล่าว

เป็นอีกแนวคิดดีๆ ที่จะรักษาสุขภาพแวดล้อมให้น่าอยู่ ทั้งง่ายและประหยัด หลายมหาวิทยาลัย หรืออีกหลายสถานที่ น่าลองนำไปใช้บ้าง

จิรพงศ์ เกิดเรณู